

[Undervisnings- og forskningsministeren]

grunde over for mig og Tinget, hvorfor den frihed, der gælder inden for kommunegrænser, ikke også skal gælde på tværs af kommunegrænser.

Men jeg ved godt, hvorfor der ikke kommer nogen begrundelser. Det er nemlig ikke muligt at finde en begrundelse for det. Det bliver ikke andet end Kommunernes Landsforenings snak, som vi jo kender godt, og som jeg også godt forstår. Jeg tror, mange i Kommunernes Landsforening synes, at det er flovt, at man ikke selv har kunnet løse det her, men det har man altså ikke kunnet. Jeg har vist englelig tålmodighed, i flere år har jeg korresponderet med skiftende formænd, og jeg har korresponderet med borgmestre. Senest var det den 12. november borgmesteren i Ølstykke, som meldte nej. Den dreng, som efter flere skoleskift havde fundet sig til rette på Sankt Annæ Sangskole, måtte ikke blive gående på Sankt Annæ Sangskole. Jamen hvem kan forklare, at noget så fjollet skal kunne passere?

Så er der nogle, der siger: Jamen det er kun et eksempel om året. Nej, det er det ikke. Jeg må gøre opmærksom på, at 2 promille af 600.000 er 1.200, og 1.200 er noget andet end 3. Dertil kommer, at oven i de 1.200 skal vi lægge alle dem, som på forhånd opgiver, fordi de ved, det er håbløst. Så det er altså et større antal.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Debatten om det frie skolevalg synes jeg skal have det ord med på vejen, at den revision, vi vedtog af folkeskoleloven, hvor vi gav kommunerne yderligere adgang til at administrere en frihed for skoledistrikterne, kun er kommet til at fungere, fordi kommunerne administrerer dette uhyre ansvarligt og netop ikke gør det, som undervisningsministeren prædiker og agiterer for. De administrerer det med megen klogskab, betydelig betænkning. Kun og alene dette gør, at vi ikke ser bivirkningerne af undervisningsministerens definition af frihed, så vi netop ikke får sorte og hvide skoler i kommunerne. Det kan man ikke takke undervisningsministeren for, men det kan man takke kommunalbestyrelserne og kommunernes administrative fornuft for, at vi ikke er havnet i den form for tolkning af frihed.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Kommunerne har overhovedet ingen mulighed for at administrere de nye regler, der kom ind for et par år siden, godt eller dårligt. De giver ganske enkelt forældrene en klingende klar ret. Den har forældrene administreret med besindig ro, og uden at det har skabt kludder i planlægningen. Det vil forældrene da også gøre, når de nu får den samme ret på tværs af kommunegrænserne.

Der er overhovedet ingen grund til at rose kommunerne for, at de her har administreret noget på en rimelig måde. Det er slet ikke spørgsmålet om kommunernes administration, det er spørgsmålet, om fru Helle Degn vil komme herop og forklare, hvad begrundelsen er for, at den lovændring, som hun selv er gået med til, og som ikke har voldt nogen problemer, og som giver frit skolevalg inden for kommunegrænsen, ikke også må gælde på tværs af kommunegrænsen. Kunne fru Helle Degn ikke godt prøve at tage stilling til det? For hendes lange tale handler om noget andet. Den handler om det frie skolevalg, som er indført, og som ikke har givet problemer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 89:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ophævelse af revisionsbestemmelse til § 70 vedrørende private pasningsordninger for børn).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 18/11 92).